

Ірина Кириаченко

студентка 3 курсу, 8 групи ФФО.

Науковий керівник: **М. В. Кузуб**,

старший викладач кафедри обліку та оподаткування

Київський національний торговельно-економічний університет,

м. Київ

ІННОВАЦІЙНЕ ВІДТВОРЕННЯ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ ВИРОБНИЦТВА ЗА РАХУНОК АМОРТИЗАЦІЙНИХ ВІДРАХУВАНЬ.

Основні засоби підприємств, сформовані у попередні роки, не можуть бути базою їх подальшого економічного розвитку. Знос основних засобів складає майже 65% від усього початкового інвестиційного капіталу підприємства. [1, с. 164-168.]

Основною метою, з якою основні виробничі фонди, що утримуються на підприємствах є забезпечення процесу виробництва. Відмінною рисою основних засобів є їхнє багаторазове використання в процесі виробництва, та зберігання початкового зовнішнього вигляду протягом тривалого періоду. Саме тому, дуже важливим є ефективне їх використання та відтворення, адже під час експлуатації вони втрачають свої функціональні властивості, що безпосередньо впливає на показники їх діяльності. Таким чином, можна сказати, що ефективність використання основних засобів напряду залежить від стану та процесу їх відтворення.

Відтворення основних засобів – це процес безперервного їх поновлення у зв'язку з фізичним або моральним зносом, що спричиняє науково-технічний прогрес або настання повного фізичного спрацювання. [4, с. 135-138.]

Постійний розвиток технологій та науки в наш час вимагає від підприємств наявності основних фондів, які б могли не просто забезпечити процес виробництва, а й виступали однією з конкурентних переваг підприємств, адже їх належний стан та використання безпосередньо впливають на ефективність їх функціонування, дають змогу підвищити продуктивність праці, покращити якість продукції, мінімізувати витрати виробництва та вивести його на новий рівень розвитку.

Зважаючи на проблеми інвестиційного ринку, придбання нових основних засобів, особливо, для невеликих підприємств є проблематичним, тому нові підходи до розв'язання проблеми повинні полягати в прискореному інноваційному розвитку при відповідному рівні інвестиційного забезпечення. Ця проблема вимагає оцінки можливого додаткового доходу при впровадженні інновації, що є основним критерієм доцільності впровадження інновацій.

Процес пошуку фінансових коштів для відтворення основних фондів досить тісно переплітається з усім процесом їх відновлення: кожен з етапів відновлення може містити необхідні резерви, які дозволять максимізувати результати його здійснення [2, с. 1-6].

Обраній темі приділяється достатньо багато уваги у спеціальній та науковій літературі. Великий внесок у розробку теоретичних основ і методологічних підходів до вирішення цих питань зробили провідні вітчизняні вчені-економісти; М.Т. Білуха, Ф.Ф. Бутинець, Н.Г. Виговська, С.Ф. Голов, М.Я.Дем'яненко, В.М. Жук, Г.Г. Кірейцев, В.Г. Лінник, В.Б. Моссаковський, М.Ф.Огійчук, Ю.І. Осадчий, П.Т. Саблук, В.В. Сопко, Л.К. Сук та інші;

Для впровадження інновацій насамперед необхідно розрахувати їх ефективність та доцільність використання. Адже недостовірною оцінкою ефективності може зіпсувати загальну картину підприємства, тобто спотворити стан і виробничі можливості основних засобів. А від результатів ефективності використання багато в чому залежать кінцеві результати діяльності підприємства: випуск продукції, її собівартість, прибуток, рентабельність, стійкість фінансового становища. Вихідними даними для оцінювання ефективності впровадження тієї чи іншої інновації є фактичні витрати на виробництво при застосуванні однотипного, але застарілого устаткування.

Обґрунтування економічної доцільності застосування нового технічного рівня полягає у вирішенні таких питань:

1. Оцінювання інновації з точки зору її підприємницької доцільності.
2. Визначення найбільшої технічної можливості техніки інноваційного рівня в наявних умовах виробництва.

3. Розрахунок додаткового грошового потоку, що формується при застосуванні певного нововведення.

Як відомо, інноваційна техніка може бути окуплена при збільшенні обсягу продукції чи робіт за рахунок зниження як змінних, так і умовно постійних питомих витрат на продукцію.

Під час аналізу та вивчення структури джерел відновлення основних фондів слід враховувати те що в даний час з'явилося безліч нових способів для додаткового залучення коштів на відновлення основних фондів, але у зв'язку з ризиком залучених джерел фінансування для оновлення перевага все ж таки надається самофінансуванню.

Самофінансування – це основне джерело фінансування капітальних виробничих вкладень і, перш за все, в технічне оновлення основних фондів. [3,с. 45-48.]

Основними джерелами власних коштів для фінансування капітальних інвестицій є нерозподілений прибуток та амортизаційні відрахування

Аналіз сучасного становища свідчить про те, що в умовах гострої потреби у зростанні інвестицій в інновації, підприємства не використовують достатньою мірою свої амортизаційні відрахування.

Вирішення цієї проблеми можливе при розробці гнучкої амортизаційної політики, яка може ґрунтуватися на принципі самостійного вибору норм амортизаційних відрахувань залежно від галузі виробництва, умов функціонування, вибраної політики стратегічного розвитку та рентабельності підприємства.

В розрахунок собівартості продукції не включені амортизаційні відрахування з таких причин, що у своїй діяльності підприємства, як правило, зацікавлені у збільшенні амортизаційних відрахувань, що пов'язано з тим, що сума нарахованої амортизації, на відміну від прибутку, не обкладається податком і може виступати важливим джерелом фінансування інноваційного розвитку. [5]

Держава може лише встановити граничні нормативи, які не можна переступати. Використання невеликих норм амортизації дасть змогу підприємствам вкладати свої кошти у проекти, які мають низьку норму прибутку.

Отже, сьогодні вкрай важливо при виборі амортизаційної політики враховувати питання відтворення основних засобів за рахунок амортизаційних відрахувань.

Список використаних джерел

1. Гавриловський О.С., Лук'яненко Л.І. Основні шляхи розвитку та вдосконалення амортизаційної політики в Україні. *Економічний аналіз*. 2015. Т. 22. № 1. С. 164-168.
2. Голов С. Концепції амортизації та їх вплив на облік і управління в сучасних умовах. *Бухгалтерський облік і аудит*. 2004. № 8. С. 9-15.
3. Яшан Ю.В. Напрямки підвищення ефективності відтворення і використання основних засобів. *Наукові праці Кіровоградського національного технічного університету*. 2012. №22. С. 1.6
4. Домбровська, Н. Р. До питання нарахування амортизації основних засобів. *Облік і фінанси АПК*. 2010. № 4. С. 45-48.
5. Півняк Ю. В. Дослідження основних концепцій та функцій амортизації. *Науковий вісник: Фінанси, банки, інвестиції*. 2013. № 2. С. 135-138.
6. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку №7 “Основні засоби” Затверджено наказом Міністерства Фінансів України від 27.04.2000 р. № 92. *Бухгалтер* №10, 2018 р., С. 18-22. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0288-00>